

MÉGIS

„Az élet kötelesség - teljesítsd.”
(Teréz anya)

Aquinói Szt. Tamás himnusza az Oltáriszentségről

Zengjed nyelv, a dicsőséges
Test titkát s a drága vért,
Melyet hullatván értékes
Váltságul az emberért
A föld ura, a felséges
Méh gyümölcse nem kímélt.

Egünk küldte, s nekünk szülte
Tiszta szűz, szeplőtelen.
Köztünk élt, és hinté földre
az Igét, mely jót terem;
S csodás szertartással ölte
Búcsúestjét ideleln.
Mert a végső estebédet
Tartván ő és társai
Együtt a törvényes étket
Jámborul fogyasztani:
Étkül a tucatnyi népnek
Önmagát osztotta ki.

És a kenyeret testévé
Igézte az Ige-test,
S a bor lett Krisztus vérévé:
Magyarázni ne keresd!
Hit dolga ez s igaz szívé,
Hogy erősen tartsa ezt.
Azért kell e nagy szentséget
Leborulva áldani,
És a régi Szövetséget
Új rítussal váltani:
Pótolják a rest érzéket
A merész hit szárnyai!

Az Atyának és Fiának
Légyen áldás, dicsőség,
Ujjongások hirdessék!
S aki kettejükből árad,
A Lélek is áldassék!

(Babits Mihály fordítása)

„Szomorkodik valaki köztetek? Imádkozzék! Jó kedve van? Énekeljen zsoltárokat! ...Sokat tehet az igaznak odaadó könyörgése.” (Jak. 5,13. 17.)

AZ ÉLŐ RÓZSAFÜZÉR

A rózsafüzér imádság lényegében az evangélium rövid összefoglalása. Aki elkezdi imádkozni, hamarosan megtapasztalja mélységét és szépségét. Az imádkozó a Szűzanya helyzetéből és szemszögéből, az Ő segítségével próbál behatolni az Örömhír legfontosabb titkaiba. Ez az imádság elősegíti a szemlélődést, az összeszedettséget, a belső békét.

Nehéz meghatározni, hogy mikor is kezdték el imádkozni, de az bizonyos, hogy a XV. sz. második felében már nagyon sok családban imádkozták, de szívesen használták a különböző közösségekben is. Először IV. Sixtus pápa hagyta jóvá ezt az imamódot 1478-ban. V. Pius pápa pedig, miután Lepentónál a keresztény hadak győzelmet arattak a törökök fölött, meghatározta a rózsafüzér formáját, és bevezette ünnepét (okt. 7.), ezért őt a „rózsafüzér pápájaként” is emlegetik. XIII. Leó, XI. és XII. Pius pápák pápai körleveleket adtak ki a rózsafüzérről, XIII. János pápa pedig élete utolsó napjaiban nyomatékosan hangsúlyozta, hogy ő már kora gyermekkorától kezdve minden nap imádkozta a rózsafüzért, és ebben élete végéig hűségesen kitartott. VI. Pál pápa a Máriáról szóló körlevelében minden hívőnek felhívja a figyelmét arra, hogy gondolkodjon el ennek az imának a korszerűsége, fontossága és hatása fölött. II. János Pál pápa fáradhatatlan a rózsafüzér imádság terjesztésében, a Vatikáni Rádió hullámain keresztül követendő példát nyújt mindenkinek, miközben személyesen imádkozza elő a rózsafüzért.

A rózsafüzér imádkozásának igen szép formája az ún. „élő rózsafüzér”. Lényege abban áll, hogy általában 15 személy

összefog, és felosztják maguk között a titkokat, úgy, hogy mindegyiküknek egy-egy jut. Ezek a személyek képezik a „koszorút”. A titkok kicserélése havonta történik, amikor a tagok – lehetőleg mindig ugyanabban az időpontban – összegyűlnek, és rövid igeliturgia keretében titkokat váltanak. Ezt az alkalmat kihasználják a közösségi ima elmélyítésére is.

Szeretettel várunk mindenkit **2002. október 8-án a 18 órai szentmisére**, amikor is újra megalakul a pátyi közösség rózsafüzér-koszorúja. A szentmisén Béla atya megáldja az olvasókat, és utána együtt elimádkozzuk a rózsafüzért. Maga a Szűzanya hív bennünket erre az imára. Álljanak itt végezetül az Ő szavai:

„Drága Gyermekek,

ISTEN adja ezt az időt nekem – nektek szánt ajándékul-, hogy taníthassalak és a megváltás útján vezethesselek benneteket.

Drága Gyermekek,

Most nem értitek ezt a kegyelmet, de hamarosan eljön az idő, amikor bánkódni fogtok ezen üzenetek miatt.

Ezért kicsinyeim, éljétek meg minden szavát annak, amit ezen kegyelmi idő során adtam, **és újítsátok meg imátokat, amíg az imádság örömmé nem válik.**

Különösen azokat hívom, akik följánlották magukat Szeplőtelen Szívemnek, hogy váljanak jellé mások számára.

Hívok minden papot, szerzetest és szerzetesnőt, hogy imádkozzák a Rózsafüzért, és tanítsanak másokat is imádkozni.

Kicsinyeim,

A Rózsafüzér különösen kedves nekem. A Rózsafüzér révén kinyílik felém a szívetek és segíteni tudok nektek.

Köszönöm, hogy követtétek hívásomat.”

Tanítás az Oltáriszentségről

Az Oltáriszentség a hívő isteni életét táplálja, s az élő tagot (a hívőt) jobban kapcsolja a Főhöz, Krisztushoz. Az emberi értelem nem képes fölfogni, hogyan adhatja Krisztus önmagát eledelül. De az Ő szava erről biztosít, a csodálatos kenyérszaporítás pedig hatalmáról tanúskodik. (Jn 6. fejezet)

Az *Oltáriszentség krisztusi alapítása*. E szentséget Krisztus megígérte a kafarnaumi beszédben: „A kenyér, amelyet adok, az én testem a világ életéért.” Az utolsó vacsorán, melyen elárultatott, „Jézus kezébe vette a kenyeret, hálát adott, és azt mondta: Vegyétek és egyétek, ez az én testem, mely értetek adatik. Hasonló módon a vacsora után vette a kelyhet, és azt mondta: Ez az Újszövetség kelyhe az én véremben. Ezt cselekedjétek az én emlékezetemre.” (1Kor 11,23-25)

Az *Oltáriszentség jele*: a tiszta búzakenyér és a szőlőbor, mely fölött a pap Krisztus megbízásából és nevében ismétli meg az Úr szavait: „Ez az én testem. Ez az én vérem.”

Krisztus a szentmisében *áldozatunk*, a szentáldozásban *táplálékunk*, a szentségházban Emmánuel, vagyis a *velünk lakó Isten*, erőforrásunk, vigaszunk, lelki barátunk. Az Oltáriszentséget a legmélyebb imádás illeti Krisztus valóságos jelenléte miatt.

Az *Oltáriszentség titkait* így foglalja össze az Egyház úrnapi antifónája: „Ő szent lakoma, melyben Krisztust vesszük, felidézzük szenvedésének emlékét, lelkünket kegyelem tölti el, s a jövő dicsőség záloga nekünk adatik.”

Az *Oltáriszentség nevei*. A Szentírásban, szenthagyományban, liturgiában, hittantanításban használt nevek kifejezik e szentség mindennél magasztosabb és gazdagabb valóságát. „Élet kenyere” (Jn 6,35), mert a lelkiéletet fenntartja, táplálja. „Kenyértörés” (1Kor 10,16), mert egy kenyérben részesedünk mindnyájan. „Eukarisztia” (=hálaadás), mert az áldozati kenyér és bor Krisztus ajándéka, ezért hálaadással kell fogadni és mert a szentmisében hálát adunk Istennek az üdvösség művéért. „Angyalok Kenyere”, mert Krisztus e szellemi valók egyetlen „tápláléka”, forrása. „Manna”, mert Isten ezzel tartja fenn az Újszövetség vándorló népében az életet. „Communio” (=egyesülés), mert csodálatos módon egybefűzi Istent az emberrel és az embereket egymással. „Misztérium”, mert látható dolgok színe alatt láthatatlan istenit közvetít.

(az Éneklő Egyház c. könyv nyomán)

Krisztus él bennünk az Úrvacsora erejében, ételében és szellemében. Ő hat át minket, kik Őt vettük, s nem annyira mi utánozzuk Őt, mint inkább Ő változtat el, vagyis kiéli az Ő formáit bennünk.

(Prohászka Ottokár)

Ima az Oltáriszentség kegyelméért

A Golgota áldozata volt, Uram megváltó teted és egész földi életed középpontja.

És ezt az áldozatot avatod a mi életünk középpontjává is.
S bármennyire is próbálkozzunk áldozatokat elkerülő életformákkal,
neked van igazad: életünk tele van és tele lesz áldozatokkal,
- akár akarjuk, akár nem.

De áldozataink súlya holt teherként nehezül ránk,
és nem tudunk életet lehelni a szükségek és kényszerúségek gyötrelmeibe.
Add meg szemed látását, hogy felfedezzük mindennapos életünkben jelentkező szenvedéseidet:

hiszen tieid árultak el, gyűlölet és ármány áldozataként kerültél halálra,
gerinctelen hivatalnok terméketlen és erőtlen jóindulata ítélte el és tett gúnyolódó csöcselék prédájává.

A szentmise tanítson meg a mindennapi élet és a történelem áldozatainak elvállalására,

és a Te áldozataiddal való egybeforrásra.

Éppen ez az áldozatvállalás, ez az áldozat-jelenítés teremti meg az utánozhatatlan közvetlenséget és benső kapcsolatot közötted és lelkünk között.

Azt mondtad egyszer: „Aki teljesíti Mennyei Atyám akaratát,
az nekem mind testvérem, nővérem és anyám” (Mt 12,50)

A Szent Kenyérnek ezt a meleg kapcsolatát teremtetted meg a szentáldozásban:
a testvér sorsközösséget vállaló, a nővér elfogódottan szerető
és az áldott Madonnában pompáját kibontó Isten-szeretetet.

Uram, add a Te lelked belém a szentmise titkában,
a lelket, amivel Te indultál a keresztútra,
és ne engedj megállni az áldozatok keseredett terhénél,
hanem építsd ki bennem Anyád lelkét:
hogyan anyaszemmel nézzelek,
hogyan anyaszívvel szeresselek
és anyalélekkel szolgáljalak a szentáldozásban.

(Belon Gellért elmélkedése)

Gyertyák között

Itáliában történt a 16. században, egy igen előkelő hölgygel, aki Rómában lakott és Donna Pompilia de Rossi névre hallgatott. Az illető naponta eljárt a Szűz Mária nevét viselő templomba, hogy részt vegyen a szentmise és szentáldozáshoz járuljon. Dicséretes buzgóságába azonban egy kis hiba csúszott. Nevezetesen az, hogy az áldozás után nem várta meg a szentmise végét, hanem kisietett a templomból.

Abban az időben élt és működött Róma városában a szentéletű lelkipásztor, Néri Szent Fülöp. Híres volt jó kedélyéről, egészséges humoráról. Ő is észrevette az előbb említett hölgy viselkedését, de nem akarta megdorgálni amiatt, hogy áldozás után elmulasztja a hálaadást. Hogy jobb belátásra bírja, más megoldást eszelt ki.

Kiválasztott két ügyes ministránst. Megbeszélte velük, hogy amikor Donna Pompilia áldozás után kisiet a templomból, égő gyertyát tartva utánamennek és elkísérik. Így is történt. Mindez természetesen nem tetszett a donnának, megkérdezte a ministránsokat:

- Ki küldött titeket?

Azok természetesen megmondták az igazat:

- Fülöp atya.

Ekkor a nemes hölgy felháborodva felkereste a papot, és magyarázatot kért a szerinte ízetlen és sértő tréfáért.

- Asszonyom -válaszolta Fülöp atya-, Egyházunk tanítása szerint a szentáldozás után körülbelül tíz percig valóságosan jelen van Jézus az áldozó testében. Márpedig azt önnek is tudnia kell, hogy az Oltáriszentség mellett örökmécsesnek vagy gyertyának kell égnie. Amikor tehát ön mellé állítottam a gyertyát tartó fiúkat, ezzel csak az Egyház előírásának tettem eleget.

A szép donna elpirulva hallgatta a lelkiatya szavait, de igazságát nem tudta megcáfolni. Ettől kezdve változtatott magatartásán és megvárta a szentmise befejezését.

Hírek

Miserend:

vasárnap 9 órakor a templomban

szombaton 17 órakor a Máltai Szeretotthonban (elővételezett)

hétköznap: kedden és pénteken 18 órakor a templomban

elsőpénteken 18 órakor a templomban

2002. október 8-án 18 órakor szentmise keretében újra megalakul a pátyi közösség rózsafüzér-koszorúja

2002. október 13-án 9 órakor elsőáldozási szentmise

Plébániai fogadóórák:

Kedden, csütörtökön, pénteken 9-13 óráig és 16-17.30 óráig az atya mindenkit szívesen fogad. 13-16 óra között az iroda zárva tart.

Hittanórák:

1-2. osztály: hétfő 13³⁰ - 14³⁰ "*öreg iskola*"

3-4. osztály: péntek 13³⁰ - 14³⁰ "*kisiskola*"

5-8. osztály: szerda 15³⁰ - 16³⁰ "*kis iskola*"

Énekkari próbák a templomban:

Felnőtt: csütörtök 20³⁰

Gyermek: vasárnapi mise előtt 8³⁰

Kedves Katolikus Testvérek!

A Pátyi R.K. Egyházközség pénzforgalmának könyvelésére pénzügyi szakembert keresünk. Az Ő feladata lenne évente egyszer a kb. 200 db számla APEH-nek megfelelő módon való lekönyvelése. Örömmel vennénk, ha a hívek közül vállalná el valaki e feladat teljesítését, de más alkalmas személyt is szívesen látnánk. Jelentkezni lehet Béla atyánál vagy dr. Sal Béla pénztárnoknál a 06-30-9896235 telefonszámon.

Imádságos köszöntéssel:

dr. Sal Béla

Naptár

Okt. 6. Évközi 27. vasárnap

Iz 5,1-7; Fil 4,6-9; Mt 21,33-43

Okt.7. Rózsafüzér királynője

Gal 1,6-12; Lk 10, 25-37

Okt. 8. Szűz Mária, Magyarok Nagyasszonya

Sir 24,23-31; Gal 4,4-7; Lk 1,26-28

Okt. 13. Évközi 28. vasárnap

Iz 25,6-10a; Fil 4,12-14; Mt 22,1-14

Okt. 20. Évközi 29. vasárnap

Iz 45,1.4-6; 1Tessz 1,1-5b; Mt 22,15-21

Okt. 27. Évközi 30. vasárnap

Kiv 22,20-26; 1Tessz 1,5c-10; Mt 22,34-40

Nov. 1. Mindenszentek

Jel 7,2-4.9-14; 1Jn 3,1-3; Mt 5,1-12a

Nov. 2. Halottak napja

Jób 19,1.23-27a; Jn 6,37-40

Nov.3. Évközi 31. vasárnap

Mal 1,14b-2,2b.8-10; 1Tessz 2,7b-9.13; Mt 23,1-12

Nov. 5. Szent Imre ünnepe

Bölcs 4,7-17; Lk 12,35-40

Nov. 10. Évközi 32. vasárnap

Bölcs 6,12-16; 1Tessz 4,12-17; Mt 25,1-13

Nov.17. Évközi 33. vasárnap

Péld 31,10-13.19-20.30-31; 1Tessz 5,1-6; Mt 25,14-30

Nov. 24. Krisztus Király ünnepe

Ez 34,11-12.15-17; 1Kor 15,20-26.28; Mt 25,31-46

A szerkesztéshez és kiadványunk tartalmassá tételéhez minden segítséget és ötletet szívesen fogadunk: a Schönstatti Családmozgalom pátyi családjai közül a Karvázy, Reményi és Schumicky család.

A szerkesztőség kijelölt táborhelye:

Karvázy, Széchenyi u. 6., 343-912